

FRANTZISKO AITA SANTUAREN HERIOTZAK ERAGINDAKO GOGOETA PERTSONALAK

Fededun gisa, Eliza katolikoaren arduradun nagusi izanik eman zituen lehen mezuetatik, oso identifikatua eta interpelatua sentitu naiz beti haren 12 urteko irakasbidean. Frantzisko I.a, Hego Amerikako lehen aita santua eta jesuita, komunistatzat edo liberaltzat identifikatu izan da, baina bere aitasantutzaren atzera begirako ikuspegitik gizarteko baztertuen babesle izan dela egiazta daiteke -zaharrak, pobreak, migratzaileak eta errefuxiatuak—, munduko geoestrategiaren lider handietako bakar batekin ere lerrokatu gabe.

Bere lehen mezueta bat izan zen: “Artzain onak ardi usaina izan behar du”, elizbarrutiarentzako mezu argia bidaliz, erosotasun egoera baztertu eta txiroengana hurbiltzeko, haien arazo eta zailtasunak gertutik ulertu eta bizitzeko eta konponbideak bilatzen laguntzeko. Seguru asko, oso identifikatuta sentitu nintzen gure apaiz Jose Maria Arizmendiarieta gogoangarriak beti egin zuena zelako, sentiberatasun handiz bere parrokia komunitatearen arazoekiko eta konponbideak bilatzeko ikuspegi apartarekin.

Bere irakasletzan, Eliza Katolikoaren irudia eta sinesgarritasuna zulatu duten bi arazo larriri aurre egin behar izan die: pederastia eta Vatikanoko finantzen opakutasuna. Bi arazoei ausardiaz eta beldurrik gabe egin die aurre, erabaki garrantzitsuak hartuz, arduradun postuetan aldaketak eginez eta legeak ere aldatuz, biktimei barkamena eskatzeaz gain, haien lekuan jarriz. Irtenbide horiek ez dituzte beti guztiak asebetu, batzuetan gutxiegitzat jo izan dira, edo bestela desegokitzat, baina une bakoitzeko zirkunstantzietan eta bere gain hartutako erantzukizunari erantzun izan diete.

Eliza Katolikoan emakumeak duen rolari ere aurre egin dio, ardura eta aitortza berriak emanez. Eta sexu bereizketarik gabe pertsonen arteko maitasunean oinarritutako familia molde berriak defendatu ditu. Gai horiek jarrera kontserbadoreenen erantzunak eragin dituzte barruan, praktikan sakon aplikatzea baldintzatu dutenak.

Pazko astelehen honetan, aita santuaren heriotzaren berri izan nuenean, babesgabetasun sentsazioa izan nuen, artzaina galdu duen ardiak bezala, Jakinik Eliza berritzeko eta XXI. mendean kokatzeko egindako lan eskerga amaitu gabe zegoela, eta 2.000 urte baino gehiagoko historia duen erakunde baten norabidea aldatzeko askoz denbora gehiago behar dela, izan ere, gaur egun ohituta gauden erakunde politiko, ekonomiko eta sozialen bilakaeraren abiadurarekin alderatuta, beste inertzia tenporal batekin eboluzionatzen du. Erroman konklabera deitutako 135 kardinalek izendatuko dute, Espiritu Santuaren laguntzarekin, ondorengoa izango dena. Edozein dela ere, ezingo du ahaztu Frantzisko I.aren ondare itzela, eta uste dut hautatzen duten horrek, bere arrasto pertsonaletik, garai honetako Elizaren norabide berriaren alde lanean jarraituko duela.

Hasieran aipatu dut etengabe interpelatuta ere sentitu naizela, San Frantzisko Asiskoaren elkartasun eta San Inazio Loiolakoaren diziplina mezuak beti izan baitira zuzenak, argiak eta konprometituak, gerrekiko, ekologiarekiko eta baztertuekiko gure kontzientzia deseroso bihurtzeraino. Baina beti senidetasunezko maitasun batekin, zeinak zuzeneko edo zeharkako erantzukizunarekin ez larritzeko aukera ematen dizun.

Arizmendiarrietarekin dituen beste antzekotasunetako batzuk Ama Birjinari egindako otoitzean eta debozioan egunero eskaintzen dion dedikazioa dira, Erromako erdigunean dagoen San Maria Nagusiaren basilikan lurperatua izatea eskatzeraino, haren oinetan betiko atsedenaldiran egoteko.

Eta denok konprometitzen gaituen beste irakaspen handi batekin amaitzen dut: "Zerbitzatzeko bizi ez denak ez du bizitzeko balio".

Jose Ignacio Garate

ALEko bazkidea